

—*— Officia Sanctorum —*—
PRO ALIQUIBUS LOCIS.

Festa mobilia.

FERIA SEXTA.

POST DOM. I. QUADRAG.

SS. Lanceæ et Clavorum D. N. J. C.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Añæ et Capit. de Laud.

Psalmi ut in j. Vesperis
de Communi Apostol. [1]

Hymnus ut in ij. Vesperis. [378]

℞. Foderunt manus meas
et pedes meos. ℞. Dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ad Magnif. Aña. Delens
quod adversus nos erat
chirographum decreti,
quod erat contrarium nobis,
et ipsum tulit de medio,
affigens illud cruci.

Oratio.

DEus, qui in assumptæ
carnis infirmitate
clavis affigi, et lancea vulnerari
pro mundi salute
voluisti : concede propitius,
ut qui eorundem
clavorum et lanceæ sollemnia
veneramur in terris,
de glorioso victoriae tuæ
triumpho gratulemur in
caelis. Qui vivis et regnas.

Commem. Feriæ. 203.

Ad Completorium et per
Horas diei in fine Hymnorum dicitur.

Clavis forato et lancea,
Jesu, tibi sit gloria,
Cum Patre, et almo Spiritu,
Nunc, et per omne seculum.
Amen.

AD MATUTINUM.

Invitator. Christum lancea
et clavis vulneratum,
* Venite adoremus.

Ps. Venite. 2.

Hymnus.

SAlvete, clavi et lancea
Squalore nuper obsita,
Quæ mersa Christi corpori

Almo rubetis sanguine.

Vos ad scelus Judaica

Elégerat perfidia;

Sed in ministra gratiæ

Vos vertit e caelo Deus.

Nam quot sacratis artibus

Sculpistis olim vulnera,

E tot reclusis fontibus

Dona effluunt caelestia.

Clavis forato et lancea,

Jesu, tibi sit gloria,

Cum Patre, et almo Spī-
ritu,
Nunc, et per omne sæcu-
lum. Amen.

*Si omissus sit Hymnus
ad Vesperas, dicatur ad
Matutinum, et Hymnus
Matutini conjungatur cum
Hymno ad Laudes.*

In I. Nocturno.

Añā. Ad Jesum autem
cum venissent, non fregē-
runt ejus crura, sed unus
mīlitum lāncea latus ejus
aperuit.

**Psalmi j. et ij. Noct. de
Comm. Conf. Pont. [87]**

Añā. Exiuit sanguis et
aqua; et qui vidit, testi-
mōnium perhibuit, et ve-
rum est testimōnium ejus.

Añā. Alia Scriptūra di-
cit: Vidēbunt in quem
transfixerunt.

℟. Quem tu percussisti,
persecuti sunt. **℞.** Et super
dolōrem vūlnerum meó-
rum addiderunt.

De Zacharía Prophéta.

Lectio j.

Cap. xij.

ÆC dicit Dóminus:
Effúdam super
domum David, et
super habitatóres Jerúsa-
lem spīritum grátiae, et
precum: et aspicient ad
me, quem confixerunt: et
plangent eum planctu
quasi super unigénitum, et

dolēbunt super eum, ut
dolēri solet in morte pri-
mogéniti. In die illa ma-
gnus erit planctus in Je-
rúsalem, sicut planctus
Adadrémmon in campo
Magéddon. Et planget
terra: familiā et familiā
seórsum: familiā domus
David seórsum, et mulie-
res eórum seórsum: fami-
liā domus Nathan seór-
sum, et mulieres eórum
seórsum: familiā domus
Levi seórsum, et mulieres
eórum seórsum: familiā
Sémei seórsum, et mulie-
res eórum seórsum. Om-
nes familiā réliquæ, fami-
liā et familiā seórsum, et
mulieres eórum seórsum.

℞. Ad Jesum autem cum
venissent, ut vidērent
eum jam mórtuum, non
fregērunt ejus crura, *Sed
unus mīlitum lāncea latus
ejus aperuit. **℟.** Et qui
vidit, testimōnium perhi-
buit, et verum est testi-
mōnium ejus. — Sed unus.

Lectio ij.

Cap. xij.

IN die illa erit fons pa-
tens dómui David, et
habitántibus Jerúsalem in
ablutiōnem peccatóris, et
menstruátæ. Et erit in
die illa, dicit Dóminus
exercítuum: Dispérdam
nómina idolórum de terra,

et non memorabúntur ul-
tra: et pseudoprophétas,
et spīritum immúndum
áuferam de terra. Et erit,
cum prophetáverit quis-
piam ultra, dicent ei pa-
ter ejus, et mater ejus, qui
genuerunt eum: Non
vives: quia mendácium
locúsus es in nómine Dó-
mini: et confígent eum
pater ejus et mater ejus,
genitóres ejus, cum pro-
phetáverit. Et erit: In die
illa confundéntur prophé-
tæ, unusquisque ex visió-
ne sua cum prophetáve-
rit: nec operiéntur pállio
sáccino, ut mentiántur:
sed dicet: Non sum pro-
phéta, homo agrícola ego
sum: quóniam Adam
exémplum meum ab ado-
lescéntia mea.

℞. Unus mīlitum lāncea
latus ejus aperuit, * Et
contínuo exiuit sanguis
et aqua. **℟.** In die illa
erit fons patens dómui
David, et habitántibus
Jerúsalem. — Et contínuo.

Lectio iij.

ET dicétur ei: Quid
sunt plagæ istæ in
medio mánuum tuárum?
Et dicet: His plagátus
sum in domo eórum qui
diligébant me. Frámea
suscitáre super pastórem

meum, et super virum co-
hæréntem mihi, dicit Dó-
minus exercítuum: pér-
cute pastórem, et disper-
géntur oves: et convér-
tam manum meam ad
párvulos. Et erunt in
omni terra, dicit Dómi-
nus: partes duæ in ea
dispergéntur, et deficiēt;
et tértia pars relinquetur
in ea. Et ducam tértiam
partem per ignem, et uram
eos sicut úritur argén-
tum: et probábo eos sic-
ut probátur aurum. Ipse
vocábit nomen meum, et
ego exáudiam eum. Di-
cam: Pópulus meus es;
et ipse dicet: Dóminus
Deus meus.

℞. In die illa erit fons
patens dómui David, et
habitántibus Jerúsalem,
* In ablutiōnem peccató-
ris et menstruátæ. **℟.** Hic
est qui venit per aquam
et ságuinem, Jesus Chri-
stus. — In ablutiōnem.
Glória Patri. In ablutiō-
nem.

In II. Nocturno.

Añā. Aspicient ad me,
quem confixerunt; et plan-
gent eum planctu quasi
super unigénitum.

Añā. Quid sunt plagæ
istæ in medio mánuum
tuárum?

Añã. His plagátus sum in domo eórum qui diligébant me.

℞. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. **℞.** Attrítus est propter scélera nostra.

Sermo Innocéntii Papæ sexti.

In decreto de Festo Lanceæ et Clavorum Domini.

Lectio íb.

IN Redemptóris nostri Dómini Jesu Christi sacratíssima passióne sic nos gloriári opórtet, ut ipsius passiónis cuncta mystéria dinumerántes et mérita, singulis étiam ejus salutáribus instruméntis gloriémur. Inter quæ illud célebriter memorándum est, quod ipse Salvátor, emisso in cruce jam spírítu, sustinuit perforári lancea latus suum, ut inde sánguinis et aquæ profuéntibus undis, formáretur única, et immaculáta, ac virgo sancta mater Ecclésia, sponsa sua. O beatíssima ipsius sacri láteris apertúra, unde nobis tot et tanta divínæ pietátis dona fluxérunt! O felix lancea, quæ tot bona nobis effi-

cere, et ad tanti triúmphi glóriam méruit superáddi!

℞. Hic est qui venit per aquam et sánguinem, Jesus Christus, * Non in aqua solum, sed in aqua et ságuine. **℞.** Tres sunt qui testimónium dant in terra, spírítus, aqua, et sanguis: et hi tres unum sunt. — Non.

Lectio íb.

HÆC latus ipsum apériendo, sacratíssimas jánuas nobis regni cœlestis apéruit. Hæc vulnerádo jam mórtuum, vulnera nostra sanávit, vítámque nobis réddidit et salutem. Hæc innóxiúm transfigéndo, illius ságuine culpas nostras abstérst: et demum ejúsdem sacratíssimis undis irrigáta, cæcitatís nostræ ténebras sústulit, et nos ipsius divínæ pietátis flúviis mundávit. Illi étiam dulces clavi, quibus ipse Salvátor eidem cruci fuit affixus, quique non solum immaculáto respérgi ságuine, et molem ferre tanti pónderis meruérun; sed et nos étiam per ipsórum salutíferas plagas dulcédinem tantam ipsius divínæ caritatís accépi-

mus, ut manus nostræ a peccáti solútæ néxibus, pedésque nostri a mortis láqueis fúerint liberáti, sunt devotíssime recoléndi.

℞. Quóniam circumdédérunt me canes multi: concílium malignántium obsédit me. * Fodérunt manus meas et pedes meos. **℞.** Dicétur ei: Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? — Fodérunt.

Lectio íj.

Quid enim vulnere et plagis hujúsmo-dis-antius? Quid eis salúbrius ex quibus salus nostra processit, et in quibus assidue se possunt curare animæ devotórum? Licet igitur lancea et clavi prædicti, áliaque ipsius passiónis salutária instruménta sint a cunctis fídelibus Christi ubilibet veneránda, et de ipsa étiam passióne in eádem Ecclésia solémnia annis singulis officia celebréntur et fiant; dignum tamen et convéniens reputámus, si de ipsius passiónis speciálibus instruméntis, et præsertim in pártibus, in quibus instruménta ipsa dicúntur habéri, solémne

ac speciále festum celebrétur et fiat, nosque illos fídeles Christi, qui áliqua ex instruméntis ipsius habére se gaudent, in eórum devotióne divínis Officiis atque munéribus speciáliter foveámus.

℞. Dicétur ei: Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? Et dicet: * His plagátus sum in domo eórum, qui diligébant me. **℞.** Nisi videro in mánibus ejus fixúram clavórum, non credam. — His plagátus. Glória Patri. His plagátus.

In III. Nocturno.

Añã. Fodérunt manus meas et pedes meos: dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Psalmi de íij. Nocturno Virginum. [149]

Añã. Nisi videro in mánibus ejus fixúram clavórum, et mittam dígitum meum in locum clavórum, et mittam manum meam in latus ejus, non credam.

Añã. Infer dígitum tuum huc, et vide manus meas, et affer manum tuam, et mitte in latus meum.

℞. Disciplína pacis nostræ super eum. **℞.** Et lívóre ejus sanáti sumus.

Lectio sancti Evangelii
secundum Joannem.

Lectio viij. Cap. xix. f

IN illo tempore : Sciens
Jesus quia omnia consum-
mata sunt, ut consum-
maretur Scriptura, dixit :
Satis. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Tract. cxx. in Joann.

Latus militum lancea
latus ejus aperuit,
et continuo exivit
sanguis et aqua. Vigilanti
verbo Evangelista usus
est, ut non diceret : Latus
ejus percussit, aut vulne-
ravit, aut quid aliud : sed,
aperuit; ut illic quodam-
modo vitæ ostium pande-
retur, unde sacramenta
Ecclesiæ manaverunt, si-
ne quibus ad vitam, quæ
vera vita est, non intrat.
Ille sanguis, qui fusus
est, in remissionem fusus
est peccatorum. Aqua illa
salutare temperat pocu-
lum; hæc et lavacrum
præstat, et potum. Hoc
prænuuntiabat, quod Noe
in latere arcæ ostium fá-
cere jussus est, quo intrá-
rent animalia, quæ non
erant dilúvio peritura,
quibus præfigurabatur
Ecclesiá.

R. Facta sunt hæc, ut
Scriptura impleretur : Os
non comminuetis ex eo.
Et iterum alia Scriptura
dicit : * Vidébunt in quem
transfixerunt. **V.** Effún-
dam super domum David,
et super habitatores Jerú-
salem spiritum grátiae et
precum. — Vidébunt.

Lectio viij.

Propter hoc prima mú-
lier facta est de latere
viri dormientis, et appel-
lata est vita, materque
vivorum. Magnum quippe
significavit bonum, ante
magnum prævaricationis
malum. Hic secundus
Adam, inclinatio capite, in
cruce dormivit, ut inde
formaretur ei conjux, quæ
de latere dormientis efflú-
xit. O mors, unde mortui
reviviscunt! Quid isto
sanguine mundius? Quid
vulnere isto salubrius?
Facta sunt enim hæc, in-
quit, ut Scriptura imple-
retur : Os non commi-
nuetis ex eo. Et iterum
alia Scriptura dicit : Vi-
debunt in quem transfi-
xerunt.

R. Effúndam super do-
mum David, et super ha-
bitatores Jerúsalem spi-
ritum grátiae et precum,
* Et aspicient ad me,

quem confixerunt. **V.** Et
plangent eum planctu
quasi super unigenitum.
— Et. Glória Patri. Et.
Lectio ix. de Homilia
Feria. 203.

Te Deum laudamus. 20.

AD LAUDES.

et per Horas, Añæ.

1. Unus militum * lan-
cea latus ejus aperuit, et
continuo exivit sanguis,
et aqua.

Psalmi de Domin. 21.

2. Foderunt * manus
meas et pedes meos; dinu-
meraverunt omnia ossa
mea.

3. Tres sunt, * qui testi-
monium dant in terra,
spiritus, aqua, et sanguis :
et hi tres unum sunt.

4. Quid turbati estis, * et
cogitationes ascendant in
corda vestra? Videte ma-
nus meas et pedes meos,
quia ego ipse sum.

5. Infer digitum * tuum
huc, et vide manus meas,
et affer manum tuam, et
mitte in latus meum.

Capitulum. 1. Joann. v.

Carissimi, Quis est qui
vincit mundum, nisi
qui credit quoniam Jesus
est Filius Dei? Hic est qui
venit per aquam et san-
guinem, Jesus Christus,

non in aqua solum, sed in
aqua et sanguine.

Hymnus.

Tinctam ergo Christi
sanguine
Convertite in me cuspi-
dem,

Ferite cor, pedes, manus,
Poenam a nocente sumite.

At, quæso, culpis debitas
Quas jure plagas figitis,
Cruore divino illitæ
Fiant medela spiritus.

Sit gressus ad malum im-
potens,

Manus nocere desinant,
Omnisque corde e sau-
cio

Profanus ardor exeat.

Clavis forato et lancea,
Jesu, tibi sit gloria,
Cum Patre, et almo Spi-
ritu,

Nunc, et per omne sæcu-
lum. Amen.

V. Foderunt manus meas
et pedes meos. **R.** Dinu-
meraverunt omnia ossa
mea.

Ad Bened. Añæ. Ingló-
rius erit inter viros aspé-
ctus ejus, et forma ejus
inter filios hominum. Iste
asperget gentes multas.

Oratio.

Deus, qui in assumptæ
carnis infirmitate
clavis affigi, et lancea vul-
nerari pro mundi salute

voluisti : concède propitius, ut qui eorūdem clavórum et lanceæ solēnia venerámur in terris, de glorióso victóriæ tuæ triúmpho gratulémur in cœlis. Qui vivis et regnas.

Commem. Feriæ. 205.

Ad Primam in *℟. br.*
℣. Qui vulnerátus es pro nobis.

AD TERTIAM.

Capit. ut in Laud. [377]

℟. br. Foderunt manus meas, * Et pedes meos. Foderunt. *℣.* Dinumeraverunt ómnia ossa mea. Et pedes. Glória Patri. Foderunt.

℣. Quem tu percussisti, persecúti sunt. *℟.* Et super dolórem vúlnerum meórum addiderunt.

AD SEXTAM.

Capitulum. i. Petr. ij.

FRatres, Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exēplum, ut sequámini vestigia ejus. Qui peccátum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus.

℟. br. Quem tu percussisti, * Persecúti sunt. Quem. *℣.* Et super dolórem vúlnerum meórum addiderunt. Persecúti. Glória Patri. Quem.

℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. *℟.* Attritus est propter scélera nostra.

AD NONAM.

Capitulum. i. Petr. ij. d

QUI peccáta nostra ipse pertulit in corpore suo super lignum, ut peccátis mórtui justitiæ vivámus : cujus livóre sanáti estis.

℟. br. Ipse vulnerátus est, * Propter iniquitátes nostras. Ipse. *℣.* Attritus est propter scélera nostra. Propter. Glória Patri. Ipse.

℣. Disciplina pacis nostræ super eum. *℟.* Cujus livóre sanáti sumus.

IN II. VESPERIS.

Añæ et Capitulum de Laudibus. [377]

Psalmi ut in j. Vesp. de Communi Apostol. [1] et loco ult. Ps. Crédidi. [18]

Hymnus.

QUenam lingua tibi, o lancea, débitas Grates pro mérito est apta repéndere?

Christi vivificum namque áperis latus,

Unde Ecclēsia nascitur.

Hæc est Heva viri de látere éxiens,

Olli membra gravis dum sopor ócupat;

Hanc quippe alter Adam, corde scaténtibus Unda et sáanguine, prócreat.

O clavi! æqua manet vos quoque grátia, Christi quando sacris ártibus ínsiti, Delétum Dómini sáanguine figitis Mortis chirógraphum cruci.

Te, Jesu, Súperi láudibus éfferant,

Qui clavórum áditus, sígnaque lanceæ

In cœlo rélines, vivus ubi imperas

Cum Patre, atque Paráclito. Amen.

℣. Foderunt manus meas et pedes meos. *℟.* Dinumeraverunt ómnia ossa mea.

Ad Magnificat, Añæ. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit : et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum a Deo, et humiliátum.

Commem. Feriæ. 205.

FERIA SEXTA

POST DOM. II. QUADRAG.

Sacratissimæ Sindonis D. N. J. C.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Añæ et Capit. de Laud.

Psalmi ut in j. Vesp. de Communi Apostol. [1] Hymn. ut in ij. Vesp. [386]

℣. Tuam síndonem venerámur Dómine. *℟.* Tuam recólimus passióne.

Ad Magnif. Añæ. Joseph, vir bonus et justus, accésit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu; quo accépto, invólvit illud in síndone munda.

Oratio.

DEus, qui nobis in sancta síndone, qua corpus tuum sacratíssimum e cruce depósitum, a Joseph involútum fuit, passiónis tuæ vestigia reliquisti : concède propitius, ut per mortem et sepultúram tuam, ad resurrectiόnis glóriam perducámur. Qui vivis et regnas.

Commem. Feriæ. 220.

AD MATUTINUM.

Invit. Christum Dóminum, qui passiόnis suæ memóriam in sacra síndone rénovat, * Venite adorémus. Ps. Veníte. 2.

Hymnus.

Mysterium mirábile Hac luce nobis pánditur, Verus Dei cum Fílius Mortem cruéntam sústinet.

Causam tuendo sérvuli,
Reíque formam véstiens
Pro servo herus suspéndi-
tur,
Pro sonte justus plécti-
tur.

Necis manent insígnia
Imprésa sacra in síndone,
Quæ post triúmphum nó-
bilem
Corpus cruéntum invól-
verat.

Sunt mortis hæc, et tár-
tari
Mundique victi insígnia;
Trophæa sunt hæc íncl-
ta

Ductóris invictíssimi.
Debémus ergo hanc grá-
tiam

Nostræ salútis víndici,
Ut dæmonis contra dolos
Hac militémus téssera.

Vitæ vetústæ mórtui,
Surgámus in vitam nó-
vam

Christum secúti; per cru-
cem

Christi fruémur glória.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

In I. Nocturno.

Añã. Rubrum est indu-
méntum tuum, et vesti-

ménta tua sicut calcán-
tium in torculári.

Ps. Cum invocárem. 347.

Añã. Aspérsus est san-
guis super vestiménta
mea, ómnia induménta
mea inquinávi.

Ps. Consérva mē. 348.

Añã. Divisérunt sibi ve-
stiménta mea, et super
vestem meam misérunt
sortem.

Ps. Dómine quis habitá-
bit. 347.

℞. Tuam síndonem ve-
nerámur Dómine. ℞. Tuam
recólimus passiónem.
De Isaia Prophéta.

Leectio j. Cap. liij.

Quis crédidit audí-
tui nostro? et brá-
chium Dómini cui
revelátum est? Et ascéndet
sicut virgúltum coram eo,
et sicut radix de terra siti-
enti: non est spécies ei,
neque decor: et vídimus
eum, et non erat aspéctus,
et desiderávimus eum:
Despéctum, et novíssi-
mum virórum, virum doló-
rum, et sciéntem infir-
mitátem: et quasi abscon-
ditus vultus ejus et de-
spéctus, unde nec reputá-
vimus eum. Vere languó-
res nostros ipse tulit, et
dolóres nostros ipse por-
távit: et nos putávimus

eum quasi leprósum, et
percússum a Deo et hu-
miliátum. Ipse autem vul-
nerátus est propter ini-
quitátes nostras, attrítus
est propter scélera nostra:
disciplína pacis nostræ
super eum, et livóre ejus
sanáti sumus.

℞. Ecce vídimus eum
non habéntem spéciem,
neque decórem; aspéctus
ejus in eo non est. Hic pec-
cáta nostra portávit, et pro
nobis dolet; ipse autem
vulnerátus est propter ini-
quitátes nostras, * Cujus
livóre sanáti sumus. ℞. Ve-
re languóres nostros ipse
tulit, et dolóres nostros
ipse portávit. — Cujus.

Leectio ij.

Omnes nos quasi oves
errávimus, unusquis-
que in viam suam decliná-
vit: et pósuit Dóminus in
eo iniquitátem ómnium
nostrum. Oblátus est quia
ipse volúit, et non apérui-
t os suum: sicut ovis ad
occisiónem ducétur, et
quasi agnus coram ton-
dente se obmutéscet, et
non apériet os suum. De
angústia, et de júdicio
sublátus est: generatió-
nem ejus quis enarrábit?
quia abscessus est de terra
vivéntium: propter sce-

lus pópuli mei percússi
eum. Et dabit ímpios pro
sepultúra, et dívitem pro
morte sua: eo quod ini-
quitátem non fécerit, ne-
que dolus fúerit in ore
ejus.

℞. Quid sunt plagæ istæ
in médiománuum tuárum?

* Et dicet: His plagátus
sum in domo eórum qui
diligébant me. ℞. Frámea,
suscitáre super pastórem
meum, et super virum co-
hæréntem mihi. — Et.

Leectio iij.

Et Dóminus volúit con-
fiteri eum in infir-
mitáte: si posúerit pro
peccáto ánimam suam,
vidébit semen longævum,
et volúntas Dómini in ma-
nu ejus dirigétur. Pro eo
quod laborávit ánimá ejus,
vidébit et saturábitur: in
sciéntia sua justificábit
ipse justus servus meus
multos, et iniquitátes eó-
rum ipse portábit. Ideo
dispértiam ei plúrimos:
et fórtium dívidet spólia,
pro eo quod trádedit in
mortem ánimam suam, et
cum scelerátis reputátus
est: et ipse peccáta mul-
tórum tulit, et pro trans-
gressóribus rogávit.

℞. Tuam síndonem vene-
rámur Dómine, tuam glo-

riósam recólimus passió-
nem: * Miserére nobis qui
passus es pro nobis. *℟.* Sal-
va præséntem catérvam
in tuis hódie láudibus con-
gregátam. — Miserére.
Glória Patri. Miserére.

In II. Nocturno.

Aña. Quasi absconditus
vultus ejus, et despéctus;
unde nec reputávimus
eum.

*Psalmi ij. et iij. Nocturni
ut in Sabbato Sancto. 350.*

Aña. Omnes vidéntes me
derisérunt me, locúti sunt
lábiis, et movérunt caput.

Aña. Trádidit in mortem
ánimam suam, et ipse pec-
cáta multórum tulit.

℟. Adorámus te Chri-
ste, et benedicimus tibi.

℟. Quia per crucem tuam
redemísti mundum.

Sermo sancti Ambrósii
Episcopi.

Lectio iv.

In Luc. cap. xxij.

Uid sibi vult quod
non Apóstoli, sed
Joseph et Nicodé-
mus, ut Joánnes dicit,
Christum sepéliunt? Unus
justus et constans, alter
qui erat magíster in Is-
rael. Talis enim Christi
est sepultúra, quæ justi-
tiam magisteriúmque há-
beat. Obstrúitur ígitur

tergiversándi locus, et
doméstico Judæi testimó-
nio revincúntur. Nam si
Apóstoli sepelíssent, dice-
rent útique non sepúltum,
quem sepúltum raptum
esse dixerunt. Justus au-
tem Christi corpus óperit
sindone, innocens ungit
unguénto. Namque hæc
non otiose distícta repe-
rimus, quia justítia vestit
Ecclésiám, innocéntiagrá-
tiam subministrat.

℟. O admirábilis sindon,
* In qua involútus est the-
sáurus noster, redemptio
captivórum. *℟.* Gaudet
totus mundus, qui redém-
ptus est ságuine Dómini
sui. — In qua.

Lectio v.

VEsti ergo et tu Dómi-
ni corpus glória sua,
ut et ipse sis justus. Et si
mórtuum credis, óperi ta-
men divinitátis própriæ
plenitúdine. Unge illud
myrrha et áloe, ut bonus
odor Christi sis. Bonum
lin-teum misit Joseph ille
vir justus; et fortásse illud
quod Petrus vidit e cœlo
ad se esse demíssum, in
quo erant génera quadrú-
pedum, et ferárum, et vól-
lucrum ad similitúdinem
Gentílium figuráta. Mysti-
co ígitur unguénto illo

pístico consepelítur Ecclé-
sia, quæ diversitátem po-
pulórum fidei suæ com-
munióne sociávit.

℟. Tulérunt tunicam Jo-
seph fratres ejus, et in sán-
guine hædi quem occide-
rant tinxérunt, mitténtes
qui ferrent ad patrem, et
dicerent: * Hanc invéni-
mus; vide num túnica filii
tui sit, an non. *℟.* Quam-
cum agnovíisset pater, ait:
Túnica filii mei est, fera
péssima devorávit eum.
— Hanc.

Lectio vij.

Hunc Joseph justum
Lucas dixit, Mat-
thæus dívitem. Et mérito
dives hoc loco dicitur, ubi
corpus súscipit Christi:
suscipiéndum enim dívitem,
nescívum fidei paupertá-
tem. Dives est ergo, qui
justus est. Justus ígitur
sindone invólvit: Israeli-
ta vero et diversos miscet
virtútum odóres, et áloes
mittit quasi libras centum,
hoc est, perféctæ fidei
quantitátem. Et ligavé-
runt corpus Jesu juxta
consuetúdinem speciálem
Judæórum: non útique
nodis perfídiæ, sed fidei
ligatúris; et posuérunt in
horto, cui frequénter Ec-
clésia comparátur, quæ

diversórum habet poma
meritórum, florésque vir-
tútum.

℟. Christus passus est
pro nobis, vobis relínquens
exémplum, ut sequámini
vestigia ejus: * Qui pec-
cátum non fecit, nec in-
véntus est dolus in ore
ejus. *℟.* Qui cum maledi-
cerétur, non maledicébat,
cum paterétur, non com-
minabátur. — Qui peccá-
tum. *Glória Patri. Qui.*

In III. Nocturno.

Aña. Caro mea requié-
scet in spe, quia non dabis
sanctum tuum vidére cor-
ruptiónem.

Aña. Convertísti plan-
ctum meum in gáudium
mihi: conscidísti saccum
meum, et circumdedísti
me lætítia.

Aña. Factus sum sicut
homo sine adjutório, inter
mórtuos liber.

℟. Omnis terra adóret
te, et psallat tibi. *℟.* Psal-
mum dicat nómini tuo
Dómine.

Lectio sancti Evangéllii
secúndum Marcum.

Lectio vij. Cap. xv. d

IN illo témpore: Cum
jam sero esset factum,
(quia erat Parascève, quod
est ante sábbatum,) venit

Joseph ab Arimathæa, nóbilis decúrio, qui et ipse erat expéctans regnum Dei. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

In Feria iij. Palmarum.

QUArascéve Græce, Latíne præparátio dicitur, quo nómine Judæi, qui inter Græcos morabántur, sextam sábbati appellábant, eo quod in illa ea, quæ requièi sábbati necessária essent, præparáre solérent; juxta hoc quod de manna quondam præcéptum est: Sexta autem die colligétis duplum. Quia ergo sexta die factus est homo, et tota est mundi creatúra perfécta, séptima autem Cónditor ab ópere suo requiévít, unde et hanc sábbatum, hoc est, réquiem vóluit appellári: recte Salvátor eádém sexta die crucifíxus humánæ restauratiónis implévit arcánium: ideóque cum accepisset acétum, dixit, Consummátum est: hoc est, sextæ dièi, quod pro mundi refectiône suscepí, jam totum est opus explétum. Sábato autem in sepúlcro requièscens, re-

surrectiόνis, quæ octáva die ventúra erat, expéctábat événtum.

R. Mercátus est Joseph síndonem mundam, ut invólveret in ea corpus Dómini. * Venit ergo, et tulit corpus ejus. **V.** Rogávit Pilátum Joseph ab Arimathæa, ut tólleret corpus Jesu. — Venit ergo.

Lectio viij.

VENit, inquit, Joseph ab Arimathæa, nóbilis decúrio, qui et ipse erat expéctans regnum Dei, et audácter introívit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu. Magnæ quidem Joseph iste dignitátis ad sæculum, sed majóris apud Deum mériti fuisse laudátur. Talem namque exsistere decébat eum, qui corpus Dómini sepeliret, qui et per justítiam meritórum tali ministério dignus esset, et per nobilitátem poténtiæ sæculáris facultátem posset obtinére ministrándi: non enim quilibet ignótus aut mediócris ad præsidem accédere, et crucifíxi corpus póterat impetráre.

R. Hæc est sindon digníssima, * In qua salutis auctor de cruce depósitus invólvi dignátus est. **V.** Ut nos consepúlto cum eo, vé-

teris hóminis exúviis depósitus, innocéntiæ sindone tegerémur. — In qua. Glória Patri. In qua.

Lectio ix. de Homilia Ferie. 221.

Te Deum laudámus. 20.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Joseph nóbilis decúrio, * vir bonus, et justus, et ipse dives erat expéctans regnum Dei.

Psalmi de Domin. 21.

2. Hic audácter * introívit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu.

3. Cum cognovísset * Pilátus a centurióne, quod jam mórtuus esset, donávit corpus Jesu.

4. Joseph autem mercátus síndonem, et depónens eum, invólvit sindone.

5. Pósuit eum * in monumento, in quo nondum quisquam pósitus fuerat.

Capítulum. Is. lxij.

Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra? iste formósus in stola sua, grádiens in multítudine fortitúdinis suæ? Ego qui loquor justítiam, et propugnátor sum ad salvándum.

Hymnus.

Jesu, dulcis amor meus, Ac si præsens sis, accédo;

Te compléctor cum afféctu, Tuórum memor vúlnerum.

O quam nudum hic te cerno,

Vulnerátum et disténtum, Inquinátum, involútum, In hoc sacráto tégmíne!

Salve caput cruentátum Spinis, cujus dulcis vultus

Immutávit suum fíorem, Quem coeli trémít cúria.

Salve latus Salvátoris, Salve mitis apertúra,

Super rosam rubicúnda, Medéla salutífera.

Manus sanctæ, vos avéte, Diris clavis perforátæ:

Ne repéllas me, Salvátor, De tuis sanctis pédibus.

Amen.

V. Dóminus regnávit, decórem índuit. **R.** Índuit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Benedictus, Añæ. Joseph nóbilis decúrio, expéctans et ipse regnum Dei, mercátus est sindonem, et depónens corpus Jesu, invólvit illud in sindone.

Oratio.

Deus, qui nobis in sancta sindone, qua corpus tuum sacratíssimum